անաւրէն իշխանն Սիւնի Գդիհոն, ի վերայ երանելի Սիւնւոյն[1] սեպհին Յազդայ[2], իբրեւ զչարկամ եւ զնախանձոտ եղբարց, եւ ոչ զի ուրացեալ ապրեսցի, այլ զի ուրացութեամբ մեռցի վատանուն:

15 Եւ լուեալ զայս ամենայն բանս երանելւոյն[3] Յազդայ ի Միհրանայ եւ յայլ ամենայն աւագանւոյն Պարսից, ծանուցեալ զկամս եւ զխորհուրդս զանաւրէն զեղբարց նոյն իւրոյ Գդիհոնի՝ պատասխանի տուեալ ասաց, թէ «Զժամանակաւոր զմարմնոյ կեանսս թէ վաճառէր ոք, եւ հասանէր ինձ գնել[4] եւ կեալ, յաղագս ցաւոց[5] մարմնոյ եւ սիրոյ կենցաղոյս՝ տայի արդեաւք զամենայն ինչ ըստ աղքատութեան իմոյ գիւտի եւ գնէի. բայց զյաւիտենից պատուհասն եւ զանշէջ գեհենին սպառնալիսն գնել ընդ կարասւոյ՝ յոյժ անմտութիւն է. մանաւանդ զի անյայտ է երեւումն վաճառուն. քանզի ոչ ոք գիտէ զկեալն իւր, զհեռին եւ զմաւտեալն ի դուրս. գուցէ գնեալ խնդայցէ, եւ ի վաղիւն վախճանեալ յուղարկիցի ի խաւարն արտաքին: *16* Այլ զայսպիսի աղտեղի եւ կորստական վաճառ, թէ ուրացեալ էր իմ, ընդէ՞ր այժմ գնէի զդա վասն կելոյ, այլ վաղ իսկ առնուի հանդերձ փառաւք եւ մեծամեծ պատուովք. այլ զայս ընտրեցի յորում եմս, եւ զսոյն համարեալ լաւ եւ պատուական[6]՝ ասէ, ուրախ եմ եւ խնդամ վախճանել քրիստոնէութեամբ, քան թէ զհազար հազարս[7] ամաց կեալ ուրացութեամբ, եւ յաւիտենից անվախճան պատուհասին լինել ժառանգաւոր»:

17 Եւ լուեալ զայսպիսի բանս անաւրէն դատաւորացն ի սրբոյն Յազդայ՝ սրով կտրել[8] զգլուխ երանելւոյն հրամայեցին, մերձ ի տեղի սուրբ մատրանն[9] առաքելանման նահատակին սրբոյն[10] Գրիգորի, ի գեաւղն որ կոչի Բագաւան, ի նահանգին Բագրեւանդայ, ի լանջակողման լերինն որ անուանի Նպատ. մաւտ ի սուրբ տեղի մատրանն որպէս երկու քարընկեցաւք: *18* Եւ կատարեալ սրբոյ Սիւնի սեպհին Յազդայ զընթացս նահատակութեան իւրոյ յամսեանն հոռի, որ աւր վեշտասան էր ամսոյն, եւ ամփոփեալ նշխարք նորա եդան անդէն ի սուրբ մատրանն Գրիգորի:

1 *ՏՏ.* Սիւնոյն
2 *Գտ.* Յազգայ
3 *ՏՏ. շատ յաճախ*՝ երանելոյն… աւագանոյն
4 *Ատ.* հանէր ինձ գնել. *Զ.* հանէր գնել ինձ
5 *ՏՏ.* ցաւոյ
6 *ՏՏ.* լաւ պատուական
7 *Զ.* զհազար հազար
8 *Զ.* կտրեալ
9 *Զ.* մատրանին
10 *Զ.* սրբոյն